

прокурора, чухте и обвинителната му рѣчь. Исаиевъ се обвинява въ оклеветаване чрѣзъ вѣстника *Български Стражъ*, на които е редакторъ и отговорникъ, разсилния при нашия сѣдъ — Дамянова; обвинява го, както чухте, въ счупване чекмеджето на тая маса и изваждането отъ него, съ цѣль да си ги присвои, паритѣ, оставени тукъ на съхранение, които бѣха 380 лева. Чухте и защитата... На въпроса отправенъ къмъ отговорника може ли да прѣдстави присѣда влѣзла въ законна сила, удостоверяюща факта на кражбата, Исаиевъ, тоестъ защитата му, отговори не сериозни работи... Исаиевъ не обладава прочие нужния неопровержимъ документъ, за да подкрѣпи твърденията си въ вѣстника. Отсъствува му всѣко законно доказателство!... Така, той се намира подъ тежестъта на членъ 28 отъ закона за печата, които гласи слѣдующето: „Който лъжливо припише другиму нѣкое прѣстѣпно или друго опозорително дѣйствие, счита се клеветникъ...“. Колкото се касае за неумѣстното появяване на Дамянова, то, и неговитѣ думи, не могатъ да се считатъ, както нѣща станали, и сѣдътъ има право да ги не признава, на това основание, че Дамяновъ чрѣзъ едно по-рано сѣдебно постановление беше отстраненъ, като свидѣтель и какъвто и да билъ участникъ въ това дѣло. Той се яви тукъ нѣ повиканъ чрѣзъ призовка и говори, безъ да е далъ клетва. — Сѣдътъ слѣдователно не може да земе тоя фактъ въ ни най-малко внимание, а трѣбва да основе заключенията си само възъ оние факти и рѣчи въ днешното заседание, както сж станали съгласно съ приетата сѣдебна процедура... Желаяж да чууж и вашето мнѣние, господа членове.

И, като се обърна къмъ по-стария членъ, прѣдсѣдателътъ прибави: